

[Christmas Møller.]

end det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen Gang paa Gang aflagt Vidnesbyrd om, at den Rentepolitik, som Regeringen har villet indføre her i Landet paa den private Rentes Omraade, overhovedet ikke var holdbar. Første Gang det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen fremkom med en Udtalelse af den Art, hvilket at Staten ikke kunde laane til 4 pCt. og altsaa vilde faa Tab, troede jeg, det var en Fortalelse; nu har jeg hørt Udtalelsen gentaget et Par Gange, saa det er altsaa ingen Fortalelse. Det er altsaa det ærede Medlems Overbevisning, at ved de Forstrækninger, her skal ydes, vil Statens Rente være mere end 4 pCt., og jeg tror, det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen har Ret, men saa har man virkelig ogsaa Lov til at stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem: Naar Regeringen ikke har formaet at føre en saadan Rentepolitik og økonomisk Politik i det hele taget, at Staten, som skulde være den sikreste Skyldner af alle, kan laane til 4 pCt. eller derunder, hvordan skulde man saa kunne tvinge Renten i Sparekasser og for Obligationer ned paa 4 pCt. og derunder? Altsaa, det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen har ikke gjort sig skyldig i nogen Fortalelse, naar han her Gang paa Gang i det høje Ting har sagt, at Statens Renteudgift af Laan vilde være mere end 4 pCt. Derfor siger jeg til det ærede Medlem, at dette maa være et Udtryk for, at hele den Rentepolitik, hvorved man har foregøjet Befolkningen, at Renten varigt skulde komme ned paa $3\frac{1}{2}$ eller 3 pCt., hører ingen Steder hjemme, for naar Staten ikke kan laane til en saadan Sats, hvordan skulde saa det private Erhvervsliv kunne gøre det?

Naturligvis kan vi for vort Vedkommende se med Tilfredshed paa det Lovforslag, som nu foreligger. Der foreligger en Vedtagelse af en Henstandslovgivning, saaledes som vi allerede paa et tidligt Tidspunkt tiltraadte den, og der foreligger en Ordning af Rentelaanene i en Form, som kan være tilfredsstillende for os. Jeg har ikke paa noget Tidspunkt villet lægge Skjul paa, at det var Venstres Opfindelse, vi havde tiltraadt, og kan henvise til tidligere Bemærkninger herom. Den Form, det nu har faaet, og den Indrømmelse, der er givet i Fællesudvalget, nemlig at Rentes Rente ikke skal betales i de 6 Terminer fra 1935 til 1938, er jo saa at sige hele Resultatet af Fællesudvalgets Arbejde. Naar det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen gør dette op til, at naar man havde faaet en Lempelse paa 50 Kr. om Aaret i 3 Aar, altsaa 150 Kr., saa blev der at tilskrive 6 Kr., saa maa jeg sige til det ærede

Medlem, at saa har han ikke opfattet Forslaget rigtigt, nej, der bliver at tilskrive 12 Kr. i Rente, nemlig 2 Kr. det første Aar, 4 Kr. det andet Aar og 6 Kr. det tredje Aar, altsaa tilsammen 162 Kr. Jeg nævner kun dette, fordi Lovforslaget naturligvis maa opfattes paa den her angivne Maade, og dette Beløb, Lempelse plus tilskrevne Renter, vil være at forrente med 4 pCt. og Afdragene at præstere saaledes som her angivet.

Den Maade, paa hvilken Rentespørgsmaalet er ordnet — gentaget, som det er i Lovforslagets § 11 —, nemlig at Rente maksimalen udløber den 15. Juli, saafremt den ikke forinden er ophævet ved kongelig Anordning, er naturligvis ogsaa tilfredsstillende for os, og ligeledes de Bestemmelser, der findes angaaende Hjælp til Statsboligfundslaan, som vi tidligere har givet Tilslutning til.

Det er klart, at for det Lovforslag, der nu foreligger, har Landstingets Flertalspartier, Mindretalspartierne her i dette høje Ting, altsaa Konservative og Venstre, mere Ansvar end Regeringen. Jeg ønsker udtrykkelig at sige det paa den Maade — vi vil ikke angive Stillingen anderledes, end den er —, at vi Konservative, som ikke har villet være med i en yderliggaaende Lovgivning paa dette Omraade, har søgt at benytte den Magt, vi nu engang havde, til at begrænse disse Foranstaltninger. Enhver maa tage sit Ansvar. Den højtærede Indenrigsminister maa ogsaa tage sit, og han har Ret til at henvise til, at han har ønsket en videregaaende Lovgivning, det skal jeg gerne bekræfte og aldrig benægte. Men den højtærede Minister maa ogsaa tage sit Ansvar for, at han accepterer det foreliggende, idet han hævder, at det dog yder noget, hvad jeg, naar jeg ser hen til Rentelempelsen over de 3 Aar og til Henstandene, ogsaa mener det gør.

Naar saa Lovforslaget indeholder Bestemmelser om, at Pengene skal skaffes ved Laan, og man fra Regeringspartiernes Side angriber os herfor og siger, at vi har jo ellers aldrig villet laane, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger herom. Hvilke Udgifter er der i dette Lovforslag? Der er Udgifterne for Staten ved Rentes Renten, som Debitorerne ikke skal betale for de tre Aars Vedkommende. Der er Udgifterne ved, at dette Laan løber over meget lang Tid. Der er Udgifterne ved Statsboligfonden, og i Henhold til § 14 kan man laane hertil. I øvrigt kan man ogsaa laane til Foranstaltninger paa en anden Lov, den, vi omtalte i Gaar. Men Forholdet er dog dette, at den væsentligste Del af det Beløb, der skal udstedes Statsobligationer for, gaar til